

idet spørgsmålet vedrører de pågældende enkeltpersoners private økonomiske forhold.

For en oversigt over direktørstillingerne i sygehusfællesskabet henvises til besvarelsen af spørgsmål nr. S 1118.

Spm. nr. S 1120

Til sundhedsministeren (7/3 95) af:

Tove Fergo (V):

»Hvor mange administrationsstillinger er der i Hovedstadens Sygehusfællesskab, og hvor mange administrationsstillinger er der i amternes sygehusadministrationer?«

Svar (15/3 95)

Sundhedsministeren (Yvonne Herløv Andersen):

Hovedstadens Sygehusfællesskab har oplyst, at der pr. 1. marts 1995 var besat i alt 83 fuldtidsstillinger i den centrale forvaltning.

I overensstemmelse med sygehusvæsenets decentrale struktur er der betydelige variationer i opbygningen af de enkelte amtskommuners sygehusadministrationer.

Det indebærer bl.a. variationer i afgrænsningen mellem, hvilke administrative funktioner der løses i centralforvaltningerne, i sygehusforvaltningerne og på de enkelte sygehuse.

Endvidere indebærer arbejdsdelinger inden for de amtslige centralforvaltninger, at der også i varierende omfang varetages sygehusrelevante opgaver i andre afdelinger end sygehusforvaltningen – herunder typisk visse økonomi- og personaleadministrative opgaver. For HS gælder, at alle tilsvarende opgaver skal løses inden for den centrale forvaltning.

Det er derfor ikke muligt på grundlag af den tilgængelige personalestatistik at foretage sammenlignelige opgørelser af antallet af administrative stillinger i HS og i amternes sygehusadministrationer.

Spm. nr. S 1134

Til sundhedsministeren (8/3 95) af:

Tove Fergo (V):

»Mener ministeren, at Den Videnskabsetiske Komité for Københavns og Frederiksberg Kommuner kan behandle de videnskabelige forsøgsprojekter på betryggende måde, når komiteen skal behandle mere end 900 forsøgsprojekter om året, hvilket er 50 pct. af de projekter, der bliver behandlet i alle de øvrige komiteer tilsammen?«

Svar (16/3 95)

Sundhedsministeren (Yvonne Herløv Andersen):

Som oplyst under mit samråd den 6. december 1994 med Sundhedsudvalget er det i henhold til loven om et videnskabsetisk komitésystem og behandling af videnskabsetiske forskningsprojekter (§ 2) amtsrådene, der nedsætter de regionale videnskabsetiske komiteer og dermed også bestemmer antallet heraf. Der er således ved den nuværende udformning af loven tillagt amterne en betydelig frihed med hensyn til nedsættelsen og arbejdet i komiteerne.

Hensigten med loven om det videnskabsetiske komitésystem er blandt andet, at der foretages en etisk vurdering af forskningsprojekterne og dermed sikres en beskyttelse af forsøgspersonerne.

Komiteen for Københavns og Frederiksberg Kommuner har som bekendt nedsat et antal underudvalg til behandling af de konkrete projekter. Herved er byrden for de mange projektgodkendelser fordelt ud på flere udvalg, samtidig med at der er sikret en fælles linje for sagsbehandlingen på hele området, idet projekterne kan indbringes for den fælles komité, hvis det ønskes af medlemmerne i underudvalgene.

Det fremgår af loven, at den skal revideres i folketingsåret 1995-96. I forbindelse med revisionen vil der blive lejlighed til at se på de tekniske bestemmelser om nedsættelse, sammensætning og arbejdsgang i komiteerne. Vi vil således også få lejlighed til at se på spørgsmålet om opretholdelse af amternes kompetence til frit at beslutte antallet af komiteer.

På baggrund af den forestående revision af loven agter jeg derfor ikke nu at tage initiativ til ændring af lovgivningen.